

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.**, s. r. o., **B.**, **M.**, IČO: **X.**, zast. **J.**, advokátom, **V.**, **B.**, proti žalovanému: **V.**, spol. s r.o., **T.**, **B.**, IČO: **X.**, zast. **J.**, advokátom, **M.**, **A.**, **B.**, **o zaplataenie 22.318,66 Euro (672.372,- Sk) s príslušenstvom**, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01. apríla 2008 č. k. 2 Cob 193/2007-301, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01. apríla 2008 č. k. 2 Cob 193/2007-301 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I. zo dňa 21. septembra 2007 č. k. 31 Cb 430/2004-279 žalobcovi oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie nepriznal.

Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca nepreukázal predpoklady pre oslobodenie od poplatkovej povinnosti podľa § 138 ods. 1 O. s. p., nakoľko platobná neschopnosť, na ktorú poukazuje sama o sebe, neodôvodňuje oslobodenie od poplatkovej povinnosti.

Žalobca podal proti uzneseniu odvolanie podaním zo dňa 09. októbra 2007, v ktorom uviedol, že je dôvodné podľa § 205 ods. 2 písm. a/, f/ O. s. p.

V odvolaní uviedol, že súd pri posudzovaní jeho žiadosti, nevychádzal z charakteru uplatňovaného práva, nevzal do úvahy, že žalobcovi ako veriteľovi v súvislosti s jeho

pohľadávkou voči žalovanému, bola výrazne znížená jeho likvidita a tým aj rentabilita. Následne došlo k znižovaniu hospodárskeho výsledku a spomaleniu hospodárskeho rastu. Poukázal i na to, že súd nebral do úvahy konanie žalovaného počas pojednávania, kedy došlo zo strany žalovaného k výkonu práva, ktorý nesledoval hospodársky cieľ, ale iba poškodzovanie žalobcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací vo veci konal podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O. s. p. v znení platnom do 15. 10. 2008 a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V odôvodnení rozhodnutia vychádzal z ust. § 138 ods. 1 O. s. p. a poukázal na rozhodnutie súdu prvého stupňa v merite veci, ktorým bola žaloba zamietnutá. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie, pričom žalobcovi bola uložená poplatková povinnosť.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o dôvody nepriznania oslobodenia od poplatkovej povinnosti a uviedol, že keď v rámci posúdenia dôvodnosti nepriznania oslobodenia od platenia súdneho poplatku za podané odvolanie, nie je možné vec ako takú prejudikovať, nemôže však zostať bez povšimnutia skutočnosť, že v rámci konania pred súdom prvého stupňa bol návrh žalobcu zamietnutý.

Na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Žalobca podal proti uzneseniu dovolanie, v ktorom poukázal na vadu rozhodnutia podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Dovolanie odôvodnil tým, že súd pri posudzovaní dôvodnosti žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku, neposudzoval charakter uplatňovaného práva, nevzal do úvahy, že pohľadávkou voči žalovanému, bola výrazne znížená vlastná likvidita, čím sa znížila rentabilita žalobcu a postupne sa znižoval hospodársky rast. Podľa dovolateľa nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, sú dané majetkové dôvody pre oslobodenie, pretože konaním žalovaného sa dostal do zložitej finančnej situácie.

Dovolaním napadol právoplatné uznesenie odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 236 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O. s. p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, a to bez ohľadu na povahu predmetu konania. Pre prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je rozhodujúce, či k vade konania došlo pred odvolacím súdom alebo pred súdom prvého stupňa. Ak však odvolací súd odstránil vadu konania, ku ktorej došlo pred súdom prvého stupňa, nie je možné k nej prihliadnuť.

Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, nie je tiež daná iba tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 skutočne došlo.

Žalobca podal dovolanie proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu a dovolací súd zistil, že boli splnené podmienky pre dovolanie podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

V zmysle ust. § 138 ods. 1 O. s. p. môže súd oslobodiť účastníka konania od povinnosti platiť súdny poplatok, a to podľa pomerov účastníka. I keby to inak pomery účastníka odôvodňovali, súd oslobodenie neprizná, ak by išlo o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva t. j. že skutkové tvrdenia žiadateľa o oslobodenie, sú takého charakteru, že ich nie je možné považovať za nepochybné a jednoznačne právne relevantné. Samotná skutočnosť, že žiadateľ o oslobodenie nemá dostatok finančných prostriedkov, ešte neznamená, že jeho majetkové pomery odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov. Pomery účastníka, nie sú určované len finančnou hotovosťou, príjmami, ale jeho celkovou majetkovou situáciou. Ako vyplýva z ust. § 138 ods.1 O. s. p., jednou z podmienok pre oslobodenie (okrem majetkových pomerov), je aj

skutočnosť, že nejde o zrejme bezúspešné bránenie alebo uplatňovanie práva. Nepriznanie oslobodenia, z dôvodu zrejme bezúspešného uplatňovania alebo bránenia práva, treba starostlivo posudzovať, ide totiž o určitú prejudíciu výsledku sporu. Zároveň však tiež platí, že za splnenia podmienok stanovených v § 138 ods. 1 O. s. p., je možné priznať oslobodenie od súdnych poplatkov aj právnickým osobám, pretože priznanie oslobodenia, ak sú skutočne pre to splnené predpoklady, nerobí rozdiel medzi fyzickými a právnickými osobami.

V tejto súvislosti dovolací súd vytýka napadnutému odvolaciemu rozhodnutiu skutočnosť, že sa dôsledne podaným odvolaním nezaoberal, taktiež ako dôvod pre nepriznanie oslobodenia bez ďalšieho uviedol, že žalobca v prvostupňovom konaní nebol úspešný, z čoho (vzhľadom na podané odvolanie) nie je v tomto štádiu konania jednoznačne možné vysloviť, že by išlo o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, i keď táto skutočnosť je jednou z podmienok pre oslobodenie od poplatkovej povinnosti. Rozhodne však v odvolacom konaní nebolo správne resp. bez ďalšieho vyhodnotenia opodstatnenosti žiadosti o oslobodenie od poplatkovej povinnosti, potvrdiť uznesenie prvostupňového súdu, a to bez náležitého vyargumentovania odvolacieho rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 30. októbra 2009

**JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková